

var af lige saa god Kvalitet, som Statskullene fra Troldhede — det modsiges i øvrigt af Statsgeolog Milthers, men dette skal jeg ikke opholde mig ved. Men hvad jeg maa modsige, er, at Staten har taget en Overpris, thi Staten har taget den fastsatte Maksimalpris; det vedkommende Firma har derimod solgt Fasterholt-Kul 3 Kr. under Maksimalprisen, og det ærede Medlem ved intet om, hvorvidt det nævnte Firma har haft Tab paa denne Leverance. Som bekendt kan der jo være mange Grunde for et Firma til ved en eller anden Lejlighed at sælge til en lavere Pris end den, som det muligvis kunde faa eller i alt Fald havde Lov til at tage. I hvert Tilfælde vidner dette om, at den ofte hørte Paastand, at Maksimalprisen altid drager Prisen paa andre Varer op i dette Niveau, ikke altid er rigtig. Det er muligt, at Fasterholt-Kullene overhovedet havde et ringere Ry, at det derfor var vanskeligt at faa den fulde Pris for dem, og at derfor ogsaa en enkelt Leverance, som var af en relativ særlig god Kvalitet — set i Forhold til Fasterholt-Kullene i det hele taget —, har maattet udbydes til en Underpris.

Naar endelig det ærede Medlem om den fjerde Gruppe, der her er omtalt, ogsaa skulde have noget at beklage sig over, saa maatte det ærede Medlem ty til en saa haartrukken Fortolkning som den, at den Omstændighed, at der endnu ikke var tilbagebetalt fuldt ud, hvad man havde modtaget af Staten til Dansk Brændes Forvaltning, maatte betyde, at Forskellen mellem hvad Restbeholdningerne af dansk Brænde stod Staten i, og det Beløb, som ikke var tilbagebetalt, skulde være Udtryk for Administrationsomkostningerne. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem overhovedet kan regne. Det ærede Medlem burde i alt Fald efter sin Stilling kunde det; men at disse to Tal ikke har det mindste med hinanden at gøre, vil dog selv en Personlighed, der indtager en mindre ophøjet Plads i Klassen end det ærede Medlem, kunne forstaa. Det ene Tal er jo et Op-gør over, hvad en Restbeholdning staaer Staten i, naar man tager Anskaffelsesværdien og derfra trækker Værdien af, hvad der er solgt, og saa ser vi, at de 11 000 rm skal sælges til 65 000 Kr., for at det kan balancere. Det andet er et Udtryk for, hvilken Driftskapital Brændselsnævnet har haft, og denne Driftskapital vil blive tilbagebetalt, naar Forretningen er afviklet.

Ja, som ærede Medlemmer vil kunne forstaa, er jeg ikke i Stand til at takke

Udvalget ved dettes højtærede Formand og Ordfører for Behandlingen af hele dette Spørgsmaal. Det ærede Medlems Syn hviler paa en grundfejl Opfattelse af, hvorledes Tilstanden er, og ud fra dette fører han en Politik, som nødvendigvis maa give Befolkningen en fejl Opfattelse af, hvorledes Tilstanden er. Lovforslaget var efter min Opfattelse udarbejdet paa et Tidspunkt, hvor Forholdene saa bedre ud, end da Forslaget blev forelagt, og jeg har fra de sagskyndige faaet bekræftet, at Lovforslaget heller ikke vilde være blevet foreslaaet af Brændselsnævnet, saaledes som det kom til at foreligge, hvis det var udarbejdet nogle Maaneder senere. Men medens dette burde have givet Politikere, som vilde behandle dette Spørgsmaal med den Alvor, som det virkelig kræver, Anledning til at behandle Lovforslaget var-somt, saa har man tværtimod under Behandlingen fra Flertallets Side, eller under Ledelse af den ærede Formand, søgt at fremdrage ethvert enkelt Punkt i Lovforslaget, og hvor det var muligt yderligere søgt at outrere det i den Retning, som det ærede Medlem arbejder for. Jeg kan da kun slutte med at sige, hvad jeg begyndte med at sige, at jeg vil haabe, at Begivenhederne ikke maa komme til blodigt at demtere det Arbejde, som det ærede Medlem har gjort sig til Talsmand for i Dag.

Ordføreren (Kragh): Den højtærede Indenrigsministers sensible Temperament giver sig jo undertiden højt ejendommelige Udslag. Et saadant Udslag er vi Vidne til i dette Øjeblik, hvor den højtærede Minister overfor en Behandling af et Lovforslag, der er resulteret i Ændringer, som samtlige Udvalgets Medlemmer har kunnet tiltræde, og som ogsaa den højtærede Minister har kunnet tiltræde, udtaler, at han ikke finder nogen som helst Anledning til Erkendtlighed overfor Udvalget, og endvidere udtaler, at den Behandling, som Lovforslaget har været Genstand for, paa ingen Maade har været præget af Varsomhed. Jeg siger, at dette er et Udslag af det sensible Temperament, som nu en Gang til visse Tider karakteriserer den højtærede Indenrigsminister, og gerved er der intet at gøre.

Sagen er fra Udvalgets Side blevet behandlet fuldstændig sagligt. Vi har tiltraadt, at der ved dette Forslag fastslaaes en Pligthugst af en vis Størrelse, nemlig 60 pCt. af den, der var fastsat for Vinteren 1918—19. Men jeg har samtidig der-